

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 813. Usque Ad Annum 859

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117867

§. 39. Ludovicus Imperator desertus ab omnibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66103](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66103)

nobis commendavit. Cum Papa per dies aliquot cum Ludovico Imperatore fuisset, & alter alterum donis cumulasset, rediit ad Lotharium necdum spe abjecta, concordiam inter Patrem & filium revocari posse.

§. XXXIX.

Ludovicus Imperator desertus ab omnibus.

Mense Junio exeunte Ludovici parentis & filiorum ipsius exercitibus per vastissimos campos inter urbes Basileam & Argentoratum effusis, & in conspectu stantibus, Lotharius sparsis in plurimos muneribus, pollicitationibus, minis, effecit, ut ex paternis castris his comitones trahentibus illis sequentibus copiæ ferme omnes ad se, Imperatore deserto, deficerent, illa ipsa nocte, qua reversus fuerat Papa, cui non amplius ad patrem redeundi potestatem fecit. Ludovicus intelligens, se a suis proditum, ad paucos, qui sibi ad ultimum adhæsuri erant, conversus dixit; nolle se optimis sane & fortissimis viris exitii causam esse, & concessit in castra filiorum, qui venientem magna veneratione profecuti sunt. Illico autem Juditha uxor ab ipsius latere avulsa, & Ludovici Regis Bavariæ custodia tradita. Lotharius Patrem Imperatorem cum Carolo adolescente fratre suo

Sæculum IX.
A.C. 833.

Astronom.

*Thegan.
c. 42.*

decenni

Sæculum IX. decenni in illam castrorum partem, quibus ipse præerat, deduci jubet, & in tabernaculo separato detineri. Ne tantæ perfidiæ memoria periret locum illum, in quo hæc contigerunt, posteri campum mentitum appellarunt.

Tunc vero ex Papæ Procerumque omnium opinione Ludovicus tanquam Dignitate Cæsarea privatus haberi cepit, eaque ad Lotharium delata, qui consentiens fidelitatis juramentum ab omnibus recepit. (*) Mox nova inter tres fratres Lotharium, Pipinum & Ludovicum Imperii divisio facta. Walz nec Ludovici Depositio, nec nova divisio probabatur, cumque sentiret, sua consilia vilipendi, in Italiam ad Monasterium Bobiense se recepit. Papa iter Romanum ingressus est, ingenti animi dolore pressus, quod tristissimam sortem, qua indignus erat, parens a filiis ferre cogebatur. (**). Cum Papa discessisset, tribus fratribus in diversa abeuntibus, Juditha abducitur ad Dertonam in Longobardia, Imperator Ludovicus Sueffionem deportatur, & in Monasterio S. Medardi includitur,

to. 7. Conc.
p. 1571.
Mabill. to. 3.
Annal. pag.
277.

(*) Hic si non jure saltem facto depositus videretur Ludovicus,

(*) P. Natalis in Dissertatione in hoc loco probat Summum Pontificem defectioni filiorum a Patre non favisse.

ditur, Carolus mittitur in Monasterium Prumiense sed intonsus relinquitur. Lotharius vero Comitibus Generalia, Compendii prima die Octobris inchoanda, denunciat.

Sæculum IX.
A. C. 833.

In illo tumultu Agobardus, apologia publice edita, assererat, Lotharium & ipsius Fratres rem præclaram gessisse, quod armorum præsidio parentis Palatium criminibus infame purgassent. In ea malorum omnium causam Juditham esse affirmat, quam accusat, quod fidem conjugalem marito & Imperatori datam violaverit, & filium ex prima uxore susceptum persecuta sit. Dicit, ante triennium, æquitate id postulante, criminum conscios e Regia pulsos & ipsam in Monasterium detrusam, nec postea Ludovico licuisse eam denuo recipere. Queritur, quod subditi ad præstandum juramentum priori contrarium præsertim Regis Caroli adolescentis bono compulsi fuerint, & Imperator in Subditos populos & filios exercitus immiserit, quibus adversus barbaras nationes ad promovendam earum conversionem secundum intentionem Ecclesiæ uti debuisset. In hunc enim sensum Agobardus explicat orationem illam, quam hodieque in Parasceve pro Rege recitamus. In Apologia autem, ubi de Imperatore loquitur, semper dicit: *Ludovicus olim Imperator,*
præ-

Apolog. to. 2.
p. 61.

Sæculum IX.
A.C. 833.

præsumens, eum legitime exauctoratum, & concludit inferendo, Ludovico pœnitentiam subeundam esse tum ob tot mala ipsius socordia exorta, tum ob conniventiam & dissimulationem vitiorum in uxore. Denique restare, ut se sub potenti manu Dei humiliet, & æternam gloriam in votis habeat, postquam honores hujus Sæculi amisisset.

§. XL.

Ludovici pœnitentia coacta.

Astron.

His argumentis animi parabantur ad ea patienter accipienda, quæ deinde in Comitibus Compendii Acta fuerunt; quippe Lotharius aliique suæ factionis Duces, cum viderent in illo Conventu omnes Ludovici optimi Principis commiseratione tangi, veriti, ne vicissim populi ab ipsis deficerent, crediderunt, extrema esse arripienda remedia, quo Parenti nulla amplius regnandi spes superesse posset. Ergo statuerunt Ludovico Imperatori pœnitentiam publicam injungere, ut sic a vitæ militaris civilisque societate in perpetuum excluderetur.

Thegan.
c. 44.

Hujus consilii Auctores fuere Ebbo Archiepiscopus Rhemensis, Agobardus Lugdunensis, Bernardus Viennensis, Bartholomæus Narbonensis, Jesseus Ambianensis postquam restitutus fuisset, Elias Tre-